

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (9-дарс)

05:00 / 09.01.2017 2951

9-дарс

12-Матн:

Сўнгра рукуъ қилган ҳолда такбир айтардилар.

12-Матннинг далиллари:

نع دوسألا نب نمحرلا دبع نع قحسإ يبأ نع صوحألا وباً انتدح ةبيتق انثدح-1 و هيلع هـلـلا هـلـص هـلـلا لـوسـرـنـاـكـ لـاقـ [دـوـعـسـمـ نـبـ] هـلـلا دـبـعـ نـعـ دـوـسـأـلـ اوـ هـمـقـلـعـ رـمـعـ وـ رـكـبـ وـ بـأـ وـ دـوـعـقـ وـ مـاـيـقـ وـ عـفـرـوـ ضـفـخـ لـكـ يـفـ رـبـكـيـ مـلـسـ

1. Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анхудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар бир пасайишда, кўтарилишда, қиёмда ва қаъдада такбир айтардилар. Абу Бакр, Умар ҳам”. Термизий ривояти 1/35. “Ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

دـبـعـ اـنـرـبـخـ أـلـاقـ نـسـحـلـاـ نـبـ يـلـعـ تـعـمـسـ لـاقـ يـزـورـمـلـاـ رـيـنـمـ نـبـ هـلـلـلاـ دـبـعـ اـنـثـدـحـ-2ـ يـبـأـ نـعـ نـمـحـرـلـاـ دـبـعـ نـبـ رـكـبـ يـبـأـ نـعـ يـرـهـزـلـاـ نـعـ جـيـرـجـ نـبـاـ نـعـ كـرـابـمـلـاـ نـبـ هـلـلـلاـ آـذـهـ ئـسـيـعـ وـبـأـلـآـقـ يـوـهـيـ وـهـ وـ رـبـكـيـ نـاـكـ مـلـسـ وـهـ يـلـعـ هـلـلـلاـ هـلـصـ يـبـنـلـاـ نـأـهـرـيـرـهـ حـيـحـصـ نـسـحـ ثـيـدـحـ

2. Абу Ҳурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам эгилар эканлар такбир айтардилар”. Термизий ривояти 1/35. Абу Ийсо айтади: “Бу ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

آـذـهـ مـلـسـ وـهـ يـلـعـ هـلـلـلاـ هـلـصـ هـلـلـلـاـ لـوـسـرـنـاـكـ :ـلـآـقـ نـعـ هـلـلـاـ يـضـرـهـرـيـرـهـ يـبـأـ نـعـ وـهـ مـلـلـلـاـ عـمـاسـ :ـلـوـقـيـ مـثـ عـكـرـيـ نـيـحـ رـبـكـيـ مـثـ ،ـمـوـقـيـ نـيـحـ رـبـكـيـ ةـالـصـلـاـ ئـلـمـاـقـ مـمـثـ دـمـحـلـاـ كـلـ وـأـنـبـرـمـئـآـقـ وـهـ وـلـوـقـيـ مـثـ ،ـعـوـكـرـلـاـ نـمـهـبـلـصـعـفـرـيـ نـيـحـ دـمـحـ نـمـلـ مـمـثـ ،ـدـجـسـيـ نـيـحـ رـبـكـيـ مـثـ ،ـسـأـرـعـفـرـيـ نـيـحـ رـبـكـيـ مـثـ ،ـآـدـجـآـسـ يـوـهـيـ نـيـحـ رـبـكـيـ مـمـثـ ،ـسـوـلـجـلـاـ دـعـبـنـيـتـنـثـاـ

3. Абу Ҳурайрадан ривоят қиласи: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозга турсалар, рукуъ қилаётган пайтда такбир айтардилар. Кейин рукуъдан белларини кўтарган пайтда: “**Самиъаллоҳу**

лиман ҳамидах”, дердилар. Кейин тик турган ҳолларида: “**Роббана ва лакал ҳамд”,** дердилар. Кейин саждага эгилган ҳолларида такбир айтардилар. Кейин (гавдаларини) кўтарган ҳолларида такбир айтардилар. Сўнг мана шуни намознинг барчасида бажаар эдилар. Кейин жалсадан иккинчи (ракат)га туришда ҳам такбир айтардилар”. Муттафақун алайҳ. “Булуғул маром” 1/49.

→Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоху анхудан ривоят қилингандан ҳадис ҳақида:

نْبـ َهـ لـ لـ لـ دـ بـ عـ نـ اـ رـ مـ عـ نـ بـ نـ سـ حـ لـ لـ نـ عـ ُهـ بـ عـ شـ آـنـ رـ بـ َحـ أـ لـ أـ قـ دـ َمـ حـ نـ بـ يـ َيـ حـ يـ آـنـ ثـ دـ حـ مـ لـ سـ وـ هـ يـ لـ عـ ُهـ لـ لـ اـ يـ لـ صـ يـ بـ نـ لـ اـ فـ لـ خـ يـ لـ صـ هـ نـ أـ هـ يـ بـ أـ نـ عـ يـ َزـ بـ أـ نـ بـ نـ مـ حـ رـ لـ دـ بـ عـ رـ يـ بـ كـ كـ تـ لـ اـ مـ تـ يـ آـ لـ نـ آـ كـ فـ

“У Расууллоҳ соллаллоҳу алайхи васаллам билан бирга намоз ўқиган экан. У зот такбирни тугал қилмас эканлар”. Абу Довуд ривояти. 1/310.

Ҳадиснинг маъноси қуидагича: “У зот қачон бошларини рукуъдан кўтарсалар ва сажда қилмоқчи бўлсалар такбир айтмасдилар. Қачон саждадан турсалар такбир айтмасдилар.

Бу ҳадисни Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоҳу анҳунинг бошқалар эшигдан такбирни у эшигмаганига йўямиз. Бу такбир ҳаммага маълум ва машҳур бўлиб, ёлғиз Абдурраҳмон розияллоҳу анҳунинг сўзи уни айтмасликка далил бўла олмайди. Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўнг бу такбирни бугунги кунимизгача барча айтиб келган ва бу хабар мутавотирдир. Буни ҳеч ким инкор қила олмайди...

13-Матн;

Икки құллари билан тиззаларига сұянардилар. Бармоқларининг орасини очардилар.

13-Матнинг далиллари:

1. Абу Масъуд Уқба ибн Омирдан ривоят қилинади. У рукуъ қилиб, икки қўли орасини очиқ қилди ва икки қўлинин тиззаларига қўйди ҳамда тиззалари ортидан бармоқлари орасини очди ва: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мана шундай намоз ўқиётганларини кўрдим”, деди.

Аҳмад, Абу Довуд ва Насоий ривояти.

« - ملسو هيلع هللا ىلص - يبّنل اون عفـارـنـبـ ئـافـرـ ثـيـدـحـ يـفـوـ ٢ـ تـعـكـرـ آـذـإـوـ » . دـوـادـ وـبـأـهـاـورـ . «ـ كـيـتـبـ كـلـعـ حـارـضـفـ

2. Руфоъа ибн Рофеънинг Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан ривоят қилган ҳадисида, у зот: **“Қачон рукуъ қилсанг, икки “қўлингни” икки тиззангга қўй”**, дедилар. Абу Довуд ривояти. Бу икки ҳадисга ҳеч ким таъна қила олмайди. Чунки санаддаги рижолларнинг барчаси сиқалардир.

Руфоъанинг ҳадиси суюниш ва бармоқлар орасини очишнинг таъкидланган суннат эканига далолат қиласи. Чунки қўйиш ва бармоқлар орасини очиш лафзи буйруқ тарзида келмоқда.

Суннатнинг таърифи:

Баъзилар суннатга шундай таъриф айтишади: “Суннат динда уни бажаришни лозим ҳам қилмайдиган ва уни тарк қилишни инкор ҳам этмайдиган сўз ва феъл билан юриладиган йўлдир”. Усул аҳлининг истилоҳига кўра суннат бажариш талаб қилинган, лекин тарк қилувчи гуноҳкор бўлмайдиган далил билан собит бўлган амалдир. Бу далил Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сўzlари, феъллари ёки тақрирлари билан собит бўлишининг фарқи йўқ. Буларнинг ҳаммасини умумлаштириш саҳиҳроқ ва яхшироқдир.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир суннатни ҳеч тарк этмай, доим қилган бўлсалар бу унинг таъкидланган суннат эканига далолат қиласи. Агар уни баъзан тарк қилган бўлсалар бу таъкидланмаган суннат бўлади. Агар уни бажармаган кишини инкор қилган бўлсалар, бу амалнинг вожиб эканига далолат қиласи.